

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și imbră de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplădi Nr. 16.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Nimeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuneÎnaltă vizită
la București.

VIII.

Rolul guvernului român.

D. Dim. Sturdza, în discursul său rostit la senat în ziua de 10 Decembrie 1894, atât cum prezenta regimul sub care trăim noi, Românii din Transilvania și Ungaria:

„Maghiarii neagă Românilor toate drepturile cetățenești și toată existența lor ca națiune. Maghiarii persecută pe Români în școală și biserică. Maghiarii închid Românilor toate căile de trai. Maghiarii persecută pe Români în interesele lor particulare prin administrație și justiție. Maghiarii dărâmă casele Românilor, cum au dărâmat casa Doctorului Raftiu. Cei cari au dărâmat casa au fost lăudați, poate și plătiți. Maghiarii asviri pe Români în temniță pentru nimicuri... Maghiarii au făcut legi speciale de denaționalizare și de maghiarizare, pe care le aplică cu o strășnicie sâlbatică. Maghiarii pun pe Români afară, din lege.”

Tabloul e exact și astăzi, numai probele și faptele cu care s'ar pute ilustra s'au înmulțit. Și dacă chestiunea existenței noastre naționale e strins legată de chestiunea existenței regatului român și a întregului neam românesc, ori-care cetățean din România poate întreba, cum întreba dl Sturdza, cu drept cuvânt pe guvernul conservator: »Atunci de ce avem în România un guvern național? Ca să fie desaprobat de noi și aprobat numai de aceia cari vor să desființeze neamul românesc?»

„Dacă chestiunea națională consistă tot mai într'un interes vital al țării noastre, — zicea dl Sturdza în același discurs, — cum poate cineva din ea să facă o armă de partid? Dacă e vorba de armă, chestiunea națională trebuie să fie arma tuturor. Cu atât mai rău pentru aceia, cari nu voesc să o iee în mână și să apere interesele națiunii!

„Eu cred, că unde e o chestiune importantă pentru țară, pentru neam, e de datoria noastră a fie-căruia să o luăm în mână și să fim la postul nostru, pentru a o apăra. De ce ne numim, de ce sântem oameni politici? Ca să ne virim în momente grele sub masă? Să ne închidem în întunec? Să negăm pericolele și suferințele? Să fim făcarnici cu lumea? Cu noi înșine? Cu aceia cari ne-au încredințat interesele lor cele mai scumpe? Nu! De aceea sântem oameni politici, ca să primim greutățile, ca să ne uităm în fața lor, ca să zicem cuvântul nostru franc și leal, ca să făcăm cu curaj și abnegație de sine, cu devotament nemărginit, ca să învingem greutățile. Altfel nu sântem vrednici să fim nici miniștri, nici reprezentanți ai țării. Altfel nu merităm numele de oameni politici... Și dacă nu îndrăznim să negăm că există chestiunea națională, cum putem să îndrăznim să lucrăm în contra ei, și încă pe furie pe ascuns, cu două fețe?... E de datorie să spunem clar Maghiarilor cum stau lucrurile și să ne mai căsnim să le dăm pe furie

mână de ajutor, căci aceasta complică numai situațiunea și o face încă mai periculoasă.”

Ce frumoase cuvinte, ce mari adevăruri, — și ce minunată ocazie venirea dlui Sturdza la guvern ca să le dea un trup, o consistență! Și earăși ce minunată ocazie vizita Monarhului nostru în România și apropierea mai strinsă a regatului vecin de politica puterilor centrale, pentru a faptului dl Sturdza „cu curaj, cu abnegație de sine și cu nemărginit devotament”, pentru aceste frumoase idei.

România aduce triplei alianțe, și în special monarhiei noastre, un sprigin prețios, poate chiar decisiv într'un moment dat; România poate cere, în schimb, măcar atâta lucru: garanții serioase, că neamul românesc nu va fi desființat și că Maghiarii vor înceta cu politica lor, ce tinde la acest rezultat.

Cine simțeste românește și prin urmare e Român, — zicem și noi împreună cu dl Sturdza, — acela trebuie să se gândească la chestiunea națională și să făcuiască tot odată pentru dinsa, cu vorba și cu cordul, în România și afară din România, în guvern sau afară de guvern, — și aceasta până-ce Maghiarii vor veni la dreapta cunoștință și la dreapta chibzuială a lucrurilor.”

Natural că, făcând aceasta, nu e vorba aci de vre-un amestec în afacerile interne ale Austro-Ungariei, ci e vorba, — cum foarte bine a precizat dl Sturdza cu același privilegiu, — „ca să nu deservim Maghiarii o nedreptate, nu numai spre dauna lor și a imperiului austro-ungar, dar și spre dauna regatului român”. Și acest lucru bărbății politici ai României, — dl Dim. Sturdza în primul loc, — și în general cercurile competente sânt în drept să-l ceară.

În politică trebuie să fie adus la valoare principiul „do ut des, facio ut facies” — și ar fi o politică de oameni neprevăzători aceea de a da totul și de a nu cere în schimb nimic, nici un avantaj, nici o garanție.

E drept, că părerile de mai sus ale dlui Sturdza au fost rostite, pe când se afla în opoziție. Dar' d-sa a repetat atât de des aceste păreri, atât de des a spus, că „de existența națională a neamului românesc depinde și existența statului român”, (vezi scrisoarea adresată de dl Sturdza Tribunei, la 29 Noemvrie și publicată în acest ziar la 3 Decemvrie 1894); atât de des a spus d-sa că „în lupta din Ungaria e vorba nu numai de existența neamului, ci și de existența regatului român”, (vezi aceeași scrisoare); atât de des a spus d-sa că „Maghiarii trebuie să înțeleagă că nu pot să trăiască în vrajbă continuă cu naționalitățile din Ungaria, că trebuie să trăiască cu dinsele o viață frățască și că aceasta nu se poate face, fără ca egala îndreptățire a naționalităților să devină un fapt real”, (vezi același loc); atât de

des a precizat d-sa rolul guvernelor române și în general al tuturor Românilor, cari „au datoriat a lucra, — nu ca să iee Transilvania, — ci ca aceste adevăruri să fie cunoscute și recunoscute de lumea întreagă”, (idem); — atât de des a spus și a repetat dl Sturdza aceste lucruri, în diferite ocazii încât, ori-cât de mult am desaproba atitudinea sa din urmă, față cu mișcarea națională și față mai ales cu organizația noastră de partid, ne vine totuși greu să credem, că d-sa n'a fost nici-odată și că nu este nici astăzi convins de aceste adevăruri, de care se silea să convingă pe alții. Și ori-cât de adevărat ar fi, că la guvern trebuie să ții socoteală și de oportunitatea momentului ce ți-l alegi pentru o acțiune, ne vine earăși greu să credem, că *Egyetértés* a avut dreptate când a scris: „Am știut noi de mai înainte că îndată-ce liberalii României vor veni la putere nu vor mai cocheta cu agitațiunile daco-române (!) prin care au crezut a-și câștiga popularitatea opoziției.”

Voim să fim mai optimiști și să credem că dl Sturdza își va înțelege bine rolul în această mare și atât de rară ocaziune și că va ști să obție avantajii însemnate pentru milioanele de Români din Transilvania și Ungaria, în schimbul avantajilor incalculabile, pe care România le oferă triplei alianțe și în special monarhiei noastre, prin o alipire sinceră și fără cugete rezervate la politica sa de pace.

De altmintealea, cum vom vedea, dl Sturdza va fi silit să facă aceasta, dacă va voi ca politica ce se inaugurează într-o formă mai decisivă sub guvernul d-sale să aibă într-adevăr aprobarea Țării-Românești.

Sibiu, 5 Septemvrie n.

Pentru „Manifest”. Semnele de împăcare* se înmulțesc. Acuși toți membrii comitetului național, cari au subscris *Manifestul* vor intra în acest ordin.

După-cum ni-se vestește din Cluj, dl Iuliu Coroianu a fost silit să intre deja în arest. A cerut amănare, dar' nu i-s'a dat.

Alcun, chiar întors a pățit-o dl Rubin Patiu, care a cerut să intre acum și i-s'a zis că nu e loc, să mai aștepte.

Temnițele din Alba-Lulia sânt așa de pline, de nu mai e loc. Nu-s acestea semne de „împăcare”?

Împăcare româno-maghiară? Sub acest titlu scrie *Národní Listy* dela 31 August:

„Se vorbește mult, că bar. Bánffy ademeneste pe Români din Ungaria a intra în grațiile lui, oferindu-le douăzeci de mandate, dacă deputații lor ar voi să intre în partidul guvernamental. Lucru lămurit, că ce scop urmărește guvernul unguresc: dacă Români ar face pact cu partidul popular, valoarea lui ar câștiga mult, de aceea se gândește Bánffy,

că va fi mai bine, dacă în schimbul unui compromis oare-care Români ar lăsa să li-se pună botniță pe gură... Dar' intrarea Românilor în partidul guvernamental ar fi și o violare vădită a programului și pactului încheiat între reprezentății Românilor, Sârbilor și Slovacilor, la congresul ținut numai acum un an, la 10 August 1895.

„Drept, că dintre naționalitățile nemaghiare ungare, opoziția Românilor este cea mai însemnată și nu este deci mirare, dacă guvernul își dă silința să-i câștige pe ei pentru sine. Dar' oamenii politici ai Românilor de sigur vor chibzui înainte, aceea, că este nu numai lucrul cel mai firesc de a ocupa în rândurile popoarelor nemaghiare locul prim, dar' că astfel poziția lor rămâne cea mai puternică; și cu greu se vor lăsa să fie prinși la unghia hatrului guvernamental.”

Ne pare bine, că îndepărtații nostri prieteni au simț pentru situația noastră. Ar fi bine, dacă unii Români ar lua lecții în privința aceasta măcar, dela Cehi.

Cehii despre situație. *Národní Listy* dela 2 Septemvrie, ocupându-se cu situația parlamentară dinceoace și dincolo de Leitha mai ales față cu reînnoirea pactului economic, scrie între altele:

„Correspondentul nostru din Viena (deputatul de frunte Dr. Eim. Red. „Trib.”) este de părere, că în viitorul reichsrath vor predomini elemente antiliberales și conservative și că ele ar fi decise a ține piept cu cea mai mare energie contra reînnoirii pactului economic cu Ungaria...”

Noi, cestia din Boemia, am opintit cu cea mai mare stăruință întru îmbunătățirea raporturilor noastre în privința economică, precum și cu tot dreptul, ne-am plâns de lipsa de orice considerațiune, de care sânt acolo părtașe naționalitățile nemaghiare. Noi așa cugetăm, că împrejurările vor sili pe Maghiari, ca ei înșiși să întinză mâna de împăcare naționalităților nemaghiare și le vor acorda condițiuni acceptabile pentru conviețuire...”

Toți le zic îngâmfaiilor nostri millenariști că trebuie să se lase de grandomania ridică, și se revină la minte sănătoasă cum le zicea *Hamburger Nachrichten*, dar' ei nu! Așteaptă, poate, soarta fraților lor Turci.

Dacă de asta e vorbă — fie!

Agonia turcească și România.

Cetim în ziarele din București: „În consiliul de miniștri români, ce s'a ținut alaltăieri la ministerul de interne din București, între orele 2—6 după amiază, s'a discutat foarte mult atitudinea, pe care trebuie să o aibă România față cu tulburările și măcelurile din Constantinopol. Dl Trandafir Djuvara, ministru plenipotențiar, care lipsea în concediu, a fost chemat în acest scop pentru a i-se da instrucțiunile necesare în această privință și pentru a i-se pune în vedere de a-și relua imediat postul.”

trăgea din ochi lui Behall — se juca cu mâna lui Lutta — și pe mine mă călca pe degtele dela piciorul cel drept.

Și ce mai banchet a și fost. Dintre multele bucate însemn numai câteva, și anume: „supă de clește” — apoi „friptură de găscă cu mîntă” — „purcei cu crastaveți furați (*)” și alte multe, pe cari nu le-am putut nici gusta.

După banchet am făcut împreună cu Mephistophela o mică plimbare prin iad. Trebuie să protestez și la acest loc în contra multelor calumnii aduse în contra lui Lucifer, cu privire la pedepsele și torturile, eg. le vom ave a le suferi aci. Cu deosebire sânt autorizat a protesta în contra calumniilor ne mai pomenite, că locuitorii sânt siliți a ceti toate versurile ce le scrie colo sus șermanul Petria dela Cluj. Nu, așa departe nu merge rafineria maiestății sale infernale.

Din contră a trebuit să me conving despre tractarea umană de care se bucură toți, cari vin aci, sânt primiți cu „cea mai mare

*) Nu cumva: „supă de pește” — „friptură de găscă cu linte” și „purcei cu crastaveți murați”?
Nota călegătorului.

Din Austria.

— Semne nouă. —

La 31 August s'a deschis în Salzburg al IV-lea congres al catolicilor din Austria. Întotdeauna un congres e un eveniment, pentru cereuri mai înguste sau mai largi. Astfel și congresele catolice.

În cercul lor mai îngust ele destăpă conștiința de creștin a poporului, în sinul căruia se țin, concentrează forțele inteligente ale conducătorilor și dă directivă pe ani înainte unei mari mulțimi.

Congresele catolice, așa de dese acum în toate țările apusene, indică răsărirea unei ere nouă, eră a renașterii creștine față cu liberalismul fals și împăgănit, care dominează pretutindenea, — dar' dominează în decadență.

Noi nu ne vom ocupa decât de importanța politică a acestui congres, care se ridică, față de altele, la o așa de mare însemnatate, că *N. Fr. Presse*, i-a dedicat deja 2 primi-articoli, deși congresul încă nu s'a încheiat.

La acest congres au participat toate persoanele cari fac fala bisericii și aristocrației în Austria; cei-ce n'au putut merge în persoană, au trimis telegrame. Congresul s'a ținut în aula vechei universități. De președinti a fost ales prințul Clary, de vicepreședinti: Prelatul Dr. Schindler, profesor în Viena, și deputatul antisemit Dr. Ebenboch. Congresul a fost salutat prin vorbiri de cardinalul Dr. Haller, de Dr. Orterer, deputat din Germania, membrul al „centrului catolic”; prin telegrame de cardinalii Schönborn și Gruscha, Dr. Lueger, primarul Vienei *Strobach*, conții Zichy N. și Eszterházy M. Moricz, prelații Vaszary, Rimelyi etc.

Cuvinte oficioase.

Mare importanță politică i-se dă prezenței guvernorului, contele S. Thun, care nu numai a luat parte la congres, ci a salutat, cel dintâiu, congresul printr-o scurtă vorbire, în care a zis următoarele:

„Întărirea spiritului religios în timpul nostru, care întărire se ivește fără îndoială în numeroase manifestațiuni ale vieții, e un fapt deosebit de îmbucurător și mângăietor; ea dovedește, că omenimea nu va perî în lanțurile materialismului și că și crizele puternice din viitor le va suporta spre mântuirea sa.

»Din această întărire a spiritului religios va scoate și congresul catolic austriac conștiința, că năsuințele sale îndreptate spre această întărire nu sânt lipsite de legătura cu sufletul poporului, și că ele corăspund nu numai necesităților eterne ale omenirii, ci și necesităților timpului modern.

»Ca reprezentant al guvernului împăratesc în ducatul de Salzburg, mi-se dă mie onorul de a saluta mărita adunare și a o bineventa în cel mai cordial mod.

»Eu o fac aceasta cu dorința vie, ca scopurile înalte, cari i-le-a propus congresul catolic, să se realizeze, spre binele

căldură” și nime nu se va pute plânge, că va fi primit cu „răceală”.

Ori în ce parte privai, nu vedeai decât fețe vesele... numai în un colț sub un teiu plângea Mephisto și cânta un cântec duios... toți cântecul... eternul cântec despre amorul tradat.

Și dincolo se văieta fiul lui Behall, pe care învătătorul l-a fost prins de ureche, fiindcă a tradus: „Alea jacta est” cu „auleo jachetă e această”.

Dar' a sosit și timpul să-mi iau rămas bun... voies am dat mâna Mephistophelei, căci sus mă așteptau doi ochi negri — și apoi am plecat. Când era să es m'am întâlnit cu soacra popii din — uite că nu-mi vine în minte numele — și când am voit să-i sărut mâna, mi-a călcat pălăria și a început a se rostogoli pe deal în jos... și eu după ea... și mă trezii.

De asupra mea se ridica ca un veci ic „memento mori” stâncile numite „strîmtoarea dracului” — ear' pălăria se legăna lin pe valurile rîuleului dinaintea mea.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Suveniruri de Rodna.

— D-șoarei Virginia. —

I.

Te duci, și ani de suferințe
N'or să te vază ochi-mi tristi,
Înamorați de-a ta ființă
De cum zîmbești, de cum te miști.
Eminescu.

Vremea trece...

Nu sânt ani, nici luni, ci numai săptămâni, de când răpit de farmec priviam în doi ochi plini de dulceală... și azi?

Același cer albastru se întinde deasupra noastră... aceeași lună palidă ne îmbrăta cu lumina ei delicioasă... aceleași stele licăresc din tot înaltul așa de feeric... și totuși azi sântem departe de olaltă... munți și văi ne despart și numai dorul meu se încearcă să facă punte peste ele... dar' tu rămâi rece... tu nu-l întinpi în luna lui decal.

Stele, stele, nu sînteți decât iluzii deșerte în o lume visată... minciuni eterne ale

noptii negre.

Soarele se sculase din așternutul său de rose deja de 14.700 secunde și cu pași repezi, dar' în tact grăbia din semnul leului spre a-și ține întrarea triumfală în semnul Vergerei, dela care îl despărțiau numai 648.300 secunde — cu un cuvânt era la 15 August nou, dirimeștea la 9 ore — când după-ce am pus piciorul stîng de 27 ori înaintea celui drept și cel drept de 28 ori înaintea celui stîng — priviam în tăcere jocul valurilor în rîulețul, care curgea înaintea mea... și mă gândiam la doi ochi negri plini de farmec.

Înaintea mea drept sus se ridica o stîncă înaltă, care cu capul plecat înaintea podului pe care stăteam privia în jos ca un veciuc „memento mori”, vis-à-vis se ridica o altă stîncă tot așa de uriașă... giur împregiur pe stîncă creșteau brazii... prin aer sburau pasăii frumoase și cântau imnuri de laudă... dar' eu nu vedeam nimica... nu auziam nimica, ci privind la jocul valurilor mă gândiam la doi ochi negri plini de farmec...

Și valurile își șoptiau povești... își spuneau tainele inimii... spunea despre cele-ce au văzut în cursul lor până aci, și eu ascu-

tând la vorbele lor șăgalnice simțiam, cum ângerul somnului mi-se lasă pe pleoape... și

Și era alaiu mare în iad. Lucifer de bucurie, că i-a succes a cumpăra cu ocaziunea falimentului lui Șmüle-leben 10 care de cărbuni pe un preț bagatel — de bucurie, că era acum provisionat pe iarna întreagă — s'a îndurat prea grațios a da un banchet festiv și a mă invita și pe mine.

Că cu bucurie am urmat acestei invitații vă puteți lesne închipui cu atât mai virtos, că auzisem de Mephistophela, steaua iadului. Masa se întindea dela poarta raiului până la talpa iadului. Multă lume adunată din toate părțile locuite de oameni a luat parte l-a acest banchet, regi și împărați, advocați și preoți începînd dela protopop în sus, medici și episcopi și alți mulți pe cari însă nu-i pot însemna.

Eu ședeam în capul de sus al mesei, lângă minte ședea Mephistophela, o blondină neagră, dar' frumoasă, sburdalnică și așa de cocheta încât ai fi crezut, că e o Românească din Țeara Bârsei.

Și Doamne, cât era de cocheta. Vorbia cu Dilla — zimbăia coconului Chil —

poporațiunii catolice și a întregii poporațiuni din stat.

Aceste cuvinte și faptul însuși, că reprezentantul guvernului a salutat congresul e foarte viu comentat de ziare.

Cuvintele episcopatului.

Episcopatul catolic din Austria a dat către membrii congresului un memorandum, în care se expune programul politic, ce ar trebui, după opinia episcopatului să-l urmeze catolicii din Austria. Eată câteva pasaje din acest memorandum:

„Conduși de convingerea, că religionea este unicul temelie sigur al ordinii publice, catolicii din Austria vor considera de una dintre cele mai distinsse datorințe ale lor de a pași cu toată hotărârea pentru promovarea intereselor religioase, și mai ales de a combate atât pe terenul instrucțiunii superioare, cât și pe al celui inferior toate greutățile, cari împiedică îngrijirea vieții bisericești-religioase. Ei nu vor absta deci dela pretensiunea, ca școala să se facă într-adevăr confesională.

„Catolicii din Austria vor pași în contra a orice scuturi ori micșorări a drepturilor Coroanei — ori din ce parte s-ar încerca aceasta. — Ei privesc și stimează în persoana sacrată a Împăratului scutul chemat al religiei, dreptului și unității monarchiei, apărătorul legitim al popoarelor sale.

„Catolicii din Austria sunt convinși, că orice politică, care desconsideră dezvoltarea deosebită, istorică a țărilor și popoarelor Austriei, trebuie să cadă. De aceea ei vor scuti toate regatele și țările în drepturile lor și toate popoarele în limba și moravurile lor, pe lângă aceea nu vor înțelăsa a fi cu considerarea recerută la unitatea monarchiei.

„Singuraticile țări și popoare din monarchia austriacă în nici o formă nu-și pot dezvolta așa de bogat și așa de binecuvântată viața lor religioasă, spirituală și socială, ca și sub scutul unei monarchii puternice și drepte. De aceea în toate chestiunile de drept public și național catolicii din Austria se vor conduce de năzuința de a împune conservarea autonomiei țărilor și egala îndreptățire a singuraticelor neamuri și întărirea monarchiei, a cărei poziție și însemnatate de putere mare a o susține, e datorită serioasă a fiecărui austriac.

Trebuie să însemnăm, că acest memorandum cuprinde un program detaliat referitor la toate ramurile vieții publice din stat, am scos însă la iveală numai cele de sus, ca puncte curat politice.

Din parlamentul maghiar.

— Ședința dela 3 Sept. n. —

A trecut și încheiungata vacanță de vară a parlamentului maghiar și „părinții patriei (maghiari)” s-au adunat earăși spre a se sfătui într-o „binele și propășirea cetățenilor (maghiari)”,

La începutul primei ședințe a acestei ultime sesiuni parlamentare, la care deputații s-au prezentat în mare număr, președintele a prezentat mai multe afaceri intrate în cursul vacanțelor; apoi ministrul de interne și cel al comerțului au înaintat câteva proiecte de lege.

După acestea urmă lungul expozen al ministrului de finanțe, Lukács László, asupra bugetului pe 1897. Potrivit acestui buget eștele vor fi în total de 475,238.680 fl., prin urmare cu 2,195.497 fl. mai mari ca ale bugetului pe 1896; intratele în total de 475,325.305 fl., adică cu 2,261.907 fl. mai mari ca pe 1896. Conform acestora excedentul va fi deci de 87.635 fl., prin urmare cu 66.410 fl. mai mare ca în anul acesta.

Expozeul a fost primit, ca de obicei, cu vii aplauze din partea membrilor guvernului.

Ministrul de finanțe vorbi apoi asupra pertractărilor despre pactul economic, arătând punctul de vedere al guvernului în chestia aceasta și dând mai multe lămuriri speciale.

Ajunghând la chestiunea băncii ministrul enunță, că în privința aceasta s-a stabilit deplină înțelegere între cele două guverne, ba chiar și între cele două guverne și între bancă s-a stabilit înțelegere privitor la toate punctele, afară de chestiunile financiare.

După aceste ministrul Lukács dete câteva lămuriri și în afacerea valutei.

Urmând la cuvânt Ungon Gábor, acesta rōst un strănic requisitoriu contra expozeului lui Lukács arătând, că stările financiare nu sînt tocmai atât de splendide, precum le-a expus ministrul de finanțe.

Ședința se suspendă apoi pe 5 minute, după care se naște întrebarea, că să se înceapă imediat cu dezbaterile asupra proiectului

tului despre procedura criminală, sau să se amâne pe proxima ședință.

Punându-se chestia la vot, se primește desbaterile imediată. E de notat, că pentru a minarea a votat împreună cu opoziția și ministrul de justiție Erdélyi.

Referentul Chorin își ține apoi vorbirea despre acest proiect, recomandându-l spre primire.

La urmă interpelează Szederkényi în cauza știrilor ziaristice despre dizolvarea parlamentului.

Absentând prim-ministrul Bánffy, răspunsul se amână pe proxima ședință și cu acestea ședința se fuchide la orele 2 p. m.

Dela Mehadica.

VI.

De pe Valea-Cernei, 19 August n.

(Urmare).

Era în anul 1890. Generalul Doda s'a fost recules binișor din morbul seu, și primise carăși conducerea comunității de avere. Se ține adunarea generală de primăvară sub prezidenția sa. Generalul cere, ear' adunarea în unanimitate primește cererea, că președintele comunității de avere să poată accepta o putere bună, care se compună „catastrul împăduriților”. Adunarea generală s'a ținut la 17 Maiu, — ear' la câteva zile după adunare, trei grănițeri rătăciți dau o jalbă către comisarul guvernial, în care cer anularea a-estei hotărâri, pe motivul, că nu „președintele”, ci „comitetul” reprezintă comunitatea de avere, prin urmare, „comitetul” să fie însărcinat cu primirea funcționarului necesar.

Generalul Doda a fost atât de convins, ca jalba aceasta nu au făcut-o acei trei grănițeri, dintre cari doi și-au negat subscirerea, ci d-nii Curescu-Drăgălină, încât o spunea *urbi et orbi*. „Cui îi zace în înt-res — zicea generalul — să iei drepturi din mână președintelui și să le pună în mână comitetului, decât numai membrilor din comitet?”

Comisarul guvernial a trimis „jalba” generalului, ca să-și facă observările, ear' generalul i-a dat un răspuns clasic, din care aflu de lipsă a reproduce următoarele pasaje, care ne ilustrează din destul modul de cugutare al marelui Doda, totodată ne arată însă și amărăciunea, de care era cuprinsă inima sa. Generalul Doda zice în răspunsul seu:

„Dacă eu, ca președinte, am fost însărcinat a dispune aceea, ce eu aflu de necesar pentru o promptă executare, aceasta își are motivele sale. În adunarea generală a comunității de avere, ținută la 17 luna trecută (adecă Maiu), eu am făcut amintire în mod cruțător, că în cei doi ani de boală ai mei s'a lucrat puțin (auzi, de Ionăș?) și că în direcțiunea aceasta se impune ajutorul...”

Petentul însuși, că comunitatea de avere nu e reprezentată prin președintele, ci prin comitetul seu, că hotărârea e în detrimentul comunității de avere, și că pusă în executare, va fomulți personalul funcționarilor din centru, ca necesitatea hotărârii nu e motivată, prin urmare anularea ei se impune. Dacă întregul comitet al comunității de avere ar ave să o reprezente pe aceasta între toate împrejurările, atunci îmi permit a întreba, cum se poate aceasta, fiindcă comitetul se întrunește numai odată pe lună? Președintele nu e roata a cincia la comunitatea de avere, ci dacă este admisă această asemănare, apoi e ruda, care dă direcțiunea. Reprezentantul Z... așa se vede, că nu cunoaște drepturile cele mari, pe cari le acordă statutul, președintelui. Dacă președintele ar fi a cincia roată la comunitatea de avere, atunci nu ar fi aceasta aceea-șe e astăzi. Dînsul vorbește de detrimentele ce le-ar aduce cu sine executarea acestei hotărâri. Eu nu sînt în stare să văd detrimentele, din contră e favor mare, dacă catastrofa familiară va fi cât de iute gata...

Necesitatea acestei lucrări nu e de lipsă să se mai motiveze. E destul a ști, că catastrofa familiară trebuia să fie gata la anul 1883. Reflectând la celelalte afirmări ale lui Z... voui înșira numai câteva cuvinte. Z... nu „și-a compus singur jalba, ci a avut suferința sa!” (Auzi, dle Ionăș?)

Așa se fabrichează jalbele! Iubirea creștinească nu mă lasă a vorbi mai pe larg asupra întregii proceduri! Nu sînt obicluait a mă fâli cu faptele mele, dar de astă dată mă ved silit să o fac. Aș voi să văd eu pe acel președinte, care gratis își pune puterile, mulți ani de-arîndul, în serviciul unei cause bune. Aș voi să văd pe acel președinte, care numai cu statutul, cu lista membrilor și cu actul de împărțire în mână, a știut să compună comunitatea de avere, pe lângă toate greutățile ce s'au pus în cale din partea împăduriților, și din motive materiale!... Dar' destul despre aceasta!... (Va urma.)

Aforisme politice.

— Una la zi. —

Credința în ideal constituie întreaga forță, cum și întreaga slăbiciune a democrației. Mommsen.

Proces contra Româncelor din Boița.

În nr. 115 al „Tribunei” din 1894 s'a publicat următoarea notiță contra nevrednicului învătător Soldja Miklós din Boița:

3/15 Maiu în Boița și învătătorul Soldja Miklós. Bin Boița primim următoarele: Ca adau la sîrbărea de 3/15 Maiu, subsemnatele am găsit nu numai de cuvînt, dar' și de datorință morală a constata un adevr, după noi foarte important, adecă: Acum ca nici-odată toți mișei, nemernicii și trădătorii trebuie înfierați, arătați cu degetul, huidați și desprețuiți, excluși cu desvîrsire din sînul națiunii noastre și din societatea oamenilor buni, rezoluți și onesti, curățit trebuie poporul nostru de orice sectă infectătoare, căci numai astfel ne putem salva sînta causă și demnitatea noastră de popor. Din acest punct de vedere rugăm cu multă iubire și venerațiune pe onorata redacțiune a publica și cele următoare: Fapta regretabilă și mărșavă a nemernicului învătător Soldja Miklós ne-a indignat nu numai pe noi, dar' a umplut de amărăciune pe tot sufletul curat și neprihănit din ținutul nostru. Și cum s'e nu producă indignare, când acest nemernic în această zi sîntă și mărșavă, s'a osândit ca și luda, încuindu-se singur în celula, de unde ca și o reptilie farișă din când în când câte o privire de spionagiu, faptă într-adevăr păcătoasă, care a făcut să ne întrebăm: Unde este sentimentul și conștiința națională? Unde este nobilul caracter dela acest om? Și când aceste daruri firești-dumnezești lipsesc dela un învătător, cum va pute dezvolta inima și forma caracterul moral în generațiunea ce l-se încredeștează? Darere!!! Și în durerea aceasta împreună cu nemuritorul nostru poet A. Mureșianu zicem: „Blastămăm cu lacrimi în ochi pe ori-și-cere, ce în astfel de pericole s'ar face vînzător”. Boița, 30 Maiu 1894. În numele soriorelor participante: Ana Istrati, Genica Dimitrescu, Maria Necșă, Parus hiva I. Branea, Cornelia Necșă, Ana Constantinescu, Maria Bănda, Ana Bălbăna, Maria Iordan Cloaje.

Infuriat peste măsură de această energică osândire, slugarnicul Soldja Miklós a pornit proces contra bravelor femei române, cari nu s'au sfiit a-l condamna după merit.

Deja acest fapt, incompatibil cu demnitatea unui bărbat, care se știe prețui, e de ajuns pentru a ne ilustra în toată strălucirea sa personalitatea umilitului renegat.

Acusa lui, pe baza căreia s'a pornit procesul, e însă o și mai flagrantă dovadă despre vrednicia acestui individ, conținînd o mulțime de stupide mizerenii, cari pe lângă că sînt niște minciuni sau prostii de cel mai greu calibru, n'au a face absolut de loc cu obiectul acusei.

Eată cuvînt de cuvînt câteva specimele din clasică acusa a numitului renegat:

„În urma agitațiunii Ligei culturale din România, planul despre desbinarea, dărăburirea patriei noastre maghiare (!) înfrățită s'a copt, încât acela deja n'a mai lucrat în secret, ci pe față”. (Auziți mizerenie ca asta: „planul a lucrat”!!! R. „Trib.”)

Această activitate a sa (adecă „a planului”. Ha ha!! R. „Trib.”) s'a arătat în petțiunea numită Memorandum și asternută înaintea M. S. imperiale și regale.

„Sub influența acestui Memorandum mulțimea neștiutoare a fost sedusă, și când tribunulul a pedepsit aspru pe redactorii Memorandumului, mulțimea era deja aproape gata să isbucnească în revoltă, să calce în picioare legea, să fure avere”.

„În această stare a spiritelor, nici societatea românească n'a putut rămăne mai pe jos și după-șe eu n'am ținut cu ei și după-șe n'am aprobat procedura lor și după-șe am declarat, că rămăne supus credinșilor al țării noastre, m'au făcut pe mine dușmanul meu (Ce-o mai fi și asta?! R. „Trib.”) și n'au încetat să folosească ori-ce mijloc, ca să-mi persecute persoana mea (Măi, măi! Red. „Trib.”) și să mă nimicească. („megemmisive lőb alól eltegyenek” zice renegatul în neînfrîșta sa înțelepciune. R. „Trib.”)

„Eu le-am stat în drum, planurile lor le-am spus pe față înaintea autorităților (Bravo! Red. „Tribunei”), uneltirile lor le-am descoperit”.

„Aceasta mi-e datorința patriotică (!!). Pe temelul acestei strașnice „acuse” procuratura din Cluj a și intentat, firește, proces contra bravelor Românce, cari „și-au dovedit atât de frumos curajul convingerilor proprii, și a fixat pertractarea finală pe 6 Octomvrie n., anunțînd totodată, că față de Genica Dimitrescu și Cornelia Necșă s'e sisteză cercetarea mai departe, de oare-șe la cea dintăiu, care locnește probabil în România, nevrednicul spion nu i-a putut afla domiciliul, ear' a doua s'a dovedit a fi fost numai de 6 ani, când „s'a comis fapta”.

Noua „ispravă” a nevrednicului spion e deamă de el.

Înaintea numai, căci plata spionilor renegați mare este la guvernul maghiar!

„Astra” la Lugoj.

Scene.

Sibiu, 4 Sept. n. 1896.

A trecut o săptămână, dela sîrbărire „Astrei” în Lugoj, și totuși înaintea sufletului meu, din când în când nu revin alte scene, decât tot cele văzute aolo. Nimic nu poate impresiona așa de puternic ca și ceea-șe e bun și frumos. Căci e în sufletul nostru, din fire, o pătură bună, care se deșteaptă la orice moment de înălțare și primește cu drag impresiuni.

Pot să vină după-șe scene urite, scandale, înjurături murdare disgust, și decepție... Impresiunile acestora în scurt. Te indignează pe un moment și treci peste ele; te scîrbeșc, dar' le uiți, căci, norocul firei noastre, ce e bun vine și revine necontentit, ca să îndulcescă să ne mîngăie și să ne ridice la nouă nădejdi, la nouă iluzii.

Așa sînt și cu impresiunile de la Lugoj. Ele îmi sînt nutreimîntul sufletului pe mult timp înaintea, și așa vor fi de sigur pentru mulți, ori pentru toți, ați au asistat la acele sîrbări și „și-au deschiș sufletul, pentru ele.

Mai percurg deci odată cu gândul, calea percursă, și ca din munte în munte, din pisc în pisc, sar cu gândul la momentele mai însemnate, la scenele mai frumoase ale frumoaselor zile...

Ajungem la gară... Mulțime mare ne așteaptă. Nu mai știi pe unde să o iei, pe unde să eși. Văd bărbați în frac și clac, solemn, purtând la piept cocardă tricolor... Sînt membri ai comitetului arangiator. Dar' unde-i președintele? „Unde vi-e preșidentul mă întreabă cineva. „Nu știu... dar' unde mi-e căfulul”?... întreb eu.

E un chaos de lume, un murmur și un agomot. Deodată liniște se face. Încep cuvîntările de binevenare. Lumea se grămădește și mai mult... Dar' cum vom mai eși de aici? Unde-i poliția? — căci printre domni de român nu mai vezi decât câte un ficior cu brêul național. Doar' aștia-s polițiștii Lugojului.

Vorbirile se gată. O voce puternică răsună peste toți și un cilindru se învîrte într-o mână înmănușată. Marea de oameni se despică în două, ca Marea-Roșie atinsă de toagul miraculos al lui Moise... și membrii comitetului trec pe o stradă largă gardată de ficiori cu brăue naționale...

„Moise”, care a despicat aceea-șă mare de mulțime, cu vocea și cu un gest, era — Brediceanu, cel mai mare Lugojan.

(Va urma).

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Bistrița, 2 Septembrie 1896.

Semne bune.

În săptămîna trecută s'a deis înfrînțarea unei casine române aici în Bistrița; statutele sînt gata, numai de am fi norocoși, să se aproabe.

Un alt lucru înbucurător de pe aici e, că: (pr-cum apare din raportul anual al școalei industriale de aici) la expoziția industrială din est an, din Bistrița, a învătăcelor de industrie, au fost premiați pentru produsele lor frumoase și 12 băieți români și anume:

1. Baci Ludovic, învăt. la rotărie. 2. Pop Leon, învătăcel la cojocărie. 3. Chiș Mitru, învătăcel la păpucărie. 4. Radu Victor, învătăcel la croitorie. 5. Pop Nicolae, învătăcel la cojocărie. 6. Murșan Etie, învătăcel la compactorie. 7. Boca Andreia, învătăcel la ferărie. 8. Baci Gerasim, învătăcel la ferărie. 9. Gula Vsailie, învătăcel la rotărie. 10. Morar Alexandru, învătăcel la rotărie; 11. Martian Mihail, învătăcel la rotărie. 12. Zagran Pavel, învătăcel la timpărie.

Preste tot, aștepta românilor noștri e mare la toate școalele din Bistrița, și spre noro-ire și la meserii.

Și recomandăm cu toată căldura inimii, părinților români, a profita de ocaziune și a „și da băieții la învătarea meseriilor, mai ales în orașe cu poporația germană, unde se poate învătă și meserie bună și hărnicie, spirit de păstrare și cumpet, ordine și socoteală: cari toate sînt foarte necesare în viața socială și individuală. Astfel băieții vor ave carieră sigură, mai bună decât o eventuală moșie de acasă, ear' societatea română se va întregi și întări cu clasa mijloie, care până acum așa de mult ne lipsește.

În fine amintesc, că tot aici în Bistrița au donat pentru școlarii români dela școala confesională, domnul Andreiu Todoran din Gh-ria 30 de cărți, ear' domnul Dr. Tripo din Bistrița 20 de cărți. Pentru acest dar li-se aduce donatorilor mulțumită publică. Despre starea industriilor noastre de aici, de altă dată.

Unul din senatul școlastic.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 185) în un prim-articol „Terorismul continuă” arată nedreptatea și parțialitatea tribunalelor maghiare, cum pe Maghiari când fatr'adevr sînt vinovați nu-i condamnă la nimic, ori numai la o pedeapsă ușoară, și cum fi condamnă de aspru pe Români, numai pe baza unei simple bănueli.

Sfîrșește publicînd ca dovadă o parte din corespondența publicată de noi, despre atrocitățile din Ibașfalău.

— (nr. 186) desăfură relațiile ce există între guvern și partidele maghiare opoziționale în un prim-articol „Guvernul și partidele maghiare”. Arată, că deși se vorbea ca în fața milleniului să se facă oare-cum o fuziune între guvern și unele partide din opoziție, nu s'a făcut însă; partidele opoziționale s'au neclintite, la acestea s'a mai adauga și partidul popular, care fi face guvernului mari îngrijiri.

Dreptatea (nr. 185) în un articol intitulat „Solidaritatea națională-culturală” comentează și apreciază vorbirea dlui Alexandru de Moșonyi, ținută la adunarea „Astrei” din Lugoj, scoțînd din ea multe concluziuni frumoase și salutare.

— (nr. 186) în un prim-articol „Congresul de pace” arată, că ce nepotrivit și ce rēu „și-a știut alege congresul de pace de loc de întrunire pe anul acesta Budapesta. În Budapesta e cuibul șovinismului, naționalitățile din Ungaria sînt oprimate și asuprite, legea de naționalități e numai pe hîrție, și în sînul Ungariei pace nu e, fără numai tulburări continue.

Spune, că Ungurii văd paul în ochii lumii, nu văd însă grindă în ochii lor, voesc să facă pace în Europa, nu fac însă pace în propria lor țeară.

Sfîrșește arătînd, că deputații la congresul interparlamentar, pot să-și petreacă benchetuiind în Budapesta, dar' scopul de pacificare, de sigur nu „și-l va ajunge.

CRONICĂ

Sibiu, 5 Sept. n. 1896.

Pentru Epoca din București. În numărul ei dela 22 August n., „Epoca”, reproducînd știrea despre spargerea (cea dintăiu) a unui geam de pe ferestrele dlui Dr. Rațiu, crede că ar fi fapăit-o „un patriot îndrăzneț”. Nu e adevărat! S'e ne ierte confratele din București, dar' cunoaște rēu împrejurările din Sibiu. „Patrioți”, adecă așa z'șii „Unguri” din Sibiu nu „îndrăznesc” să f'că așa ceva, în ori-șare alt mod își arată „patrioțismul” lor ridicol, numai na prin spargerea ferestrelor la dl Dr. Rațiu. Asta o lasă pe seama Românilor „îndulcitori”. Astăzi știm deja, că doi eroi, ear' nu unul, „îndulcitori” s'au distins prin această manifestare; și încă de loc nu „îndrăzneți”, căci nici unul dintre ei nu este cunoscut ca „îndrăzneț”, curagios, ci din contră lași afară din cale. În ziua sîvîrsirii faptului eroic, amîndoi beau dela 6 ore seara până la 1 oră noaptea prin o serie de „birturi economice” și cafenele spre a prinde curagiu și încă toate chilipir, fără plată. „Epoca” deci a făcut nedreptate „unui patriot îndrăzneț” din Sibiu; altă dată să fie mai cu băgare de seamă.

Examenale de maturitate din Septemvrie în cercul directoratului suprem de școale din Cluj se vor ține în următoarea ordine: În 9 Septemvrie la școala reală de stat din Odorheiu-săcuesc; în 10 Septemvrie la gimnasiul gr. cat. din B'aj, unde se vor prezenta și abiturienții dela gimnasiul din Nășăud; în 14 și 15 Septemvrie la gimnasiul rom. cat. din Cluj, unde se vor prezenta abiturienții gimn. așilor rom. cat. din Ciuc-Som'y, Alba-Iulia și Odorheiu-săcuesc. E vorba adecă de acei abiturienți, cari la examenul de maturitate de astă-vară au fost respinși pe alte trei luni.

Situațiunea expoziției millenare. Expoziția millenară a ajuns într-o situațiune desperată. Foile din Budapesta spun, ca teritorul expoziției este pestu în înțelesul strict al cuvîntului, așa că abia ici și colo se mai zărește din când în când câte un om. Dacă când un învătător din provincie n'ar face din când în când câte o excursiune cu elevii sei și dacă din întîmplare nu s'ar opri pe la Budapesta și câte un călător ce merge, ori vîna d'n străinătate, expoziția ar pute să se închidă, căci n'o cercetează nimeni. Aceste constatări le fac chiar foile ungurești. Urmele ce le va lăsa după sine această expoziție vor fi de sigur triste.

Rupere de nori. În Brînn s'a înțemplat în 2 Septemvrie o grozavă rupere de nori, așa încât stradele au fost acoperite într-un moment toate cu apă, și apoi a pîtruns prin case și pivniți. Panica între locuitori e foarte mare, fiindcă mai multe case vechi s'au ruinat, ear' altele sînt aproape să se ruineze. Comunicația pe strade e cu totul interuptă.

Verificarea lui Goldis de deputat. Comisunea de verificare în ședința ținută în 3 l. c. a declarat alegerea lui Goldis de validă și „i-a verificat de deputat. E timpul

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda” de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit că o apă medicinală prea eficientă și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratoare** etc. [1789] 35—100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Segesváry és társai, Déva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov deposit propriu strada Căldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-a dreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA”:

Josef György,

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

E un ce cunoscut, că toți articlii pentru îngrijirea rațională a părului, a gurii, a dinților, a teintului etc., mai departe toate săpunurile medicale și cosmetice pentru toaletă, precum și parfumările și toți articlii ce taie în ramul acesta se pot cumpăra mai bine și mai avantajos numai în vânzătorii (prăvălii) speciale. [1960] 5—10

Acolo se poate afla depositul cel mai bogat.

Nu se poate afla aici nici o marfă răncedă, aruncată sau chiar rea, pentru că prin marea circulație neconținut vin numai articlii proaspeți.

Cel mai ieftin isvor de cumpărare acolo, pentru că prin comanda directă din fabricile cele mai mari și mai renumite din și afară de țară, în vânzare vine numai marfă curată din mâna unor oameni cu acuratețe și pricepători în aceasta.

Ori-cărei întrebări în respectul acesta i-se va da răspuns grabnic și gratuit.

I. Vânzătorie specială: Sibiu, Parfumeria Meltzer, Str. Cisdădiei, (Palatul Comandei de corp).

Zilnic în legătură cu posta; chiar și cele mai mărunt comisi se vor îndeplini conștient și sub discreție cât se poate de grabnic.

Daniel Meltzer jun.,

Fabrică de mărfuri de uns, de săpun și de toalete (înființată la 1848), Sibiu, strada Gușterii nr. 25.

Numai 6 fl.

costă aparatul complet „Edison”, care se poate compune într-o elegantă casetă cu lespezi uscate, hârtie de copiat, cameră obscură, lanternă, mașină de copiat, băi și toate celelalte utensilii fotografice.

Complet și numai 6 fl.

Nou inventat aparat fotografic optic acromatic

„EDISON”

e cel mai sigur, ușor și mai prețios dintre toate sistemele fabricate până acum.

„EDISON” dă cele mai sigure garanții pentru o funcționare excelentă. Ori-cine, fără ori-ce cunoștințe prealabile poate produce cu el cele mai eminente fotografii.

„EDISON” e foarte acomodat pentru fotografiări momentane, pentru portrete și peisaje, precum și pentru procedura cea nouă pe platină.

Indispensabil pentru turiști, pictori și iubitori ai naturii. Complet împreună cu o introducere exactă și ușor de înțeles 6 fl. [1957] 3—6

Deposit special pentru aparate fotografice

Alfred Fischer,

Viena, I., Adlergasse nr. 12.

Se trimite și cu post-recepis (Nachnahme).

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA”

ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

asigurăză prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitale pe cazul morții și pentru termine fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătită:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1892 fl. 954,106.—	în a. 1870—1892 fl. 754,999.32
în a. 1893 „ 34,925.85	în a. 1893 „ 53,119.28
în a. 1894 „ 56,333.20	în a. 1894 „ 59,659.—
în a. 1895 „ 50,463.35	în a. 1895 „ 66,862.11
Suma fl. 1.095,828.40	Suma fl. 934,639.71

2.030.468 fl. 11 cr.

Conform bilanțului pentru 1895 fondurile de rezervă și garanție se urcă la **960.343 fl. 42 cr.**

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisdădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Szám 4090/1896. tlvk.

[7872] 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a nagyszebeni „Albina” takaré- és hitelintézet végrehajtónak Szevesztrenyi Agnes szül. Borosnyai végrehajtást szenvő dó elleni 1030 frt 23 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén lévő fogarasi határon fekvő a fogarasi 310 szíjtkben 2—4 rendsz. alatt foglalt ingatlanokra az árverést 328 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi október hó 5-ik napján délután 9 órakor kir. jbiróság tlvkhatóságának hivatalos helyiségben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatulni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 32 frt 80 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogaras 1896. évi február hó 28-ik napján.

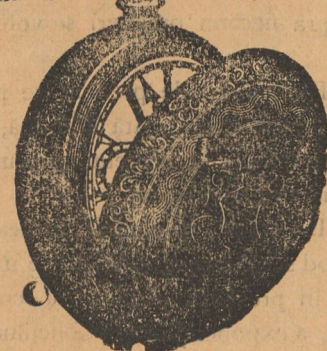
A fogarasi kir. jbiróság mint tlvkvi hatóság.

Dr. Mészáros,
tlvkvi albiró.

„Reforma”

orolog u de buzunar, remonteir, din goldin, întrece toate cele de până acum.

1.6 1.6

Mechanisme de precisiune foarte fine. Garanție în scris pe 3 ani pentru mersul exact. Construcția cea mai nouă. Reparaturile sunt cu totul exchise. Culoare cu 3 mantale luxos ciselate din veritabil goldin. Rămâne și după 20 ani ca aurul veritabil. Prețul numai fl. 6. inclusiv ciselatul și etui de piele. Lanțuri de clas,acomodate din goldin veritabil, faconul cel mai nou, liferază pe lângă rambursă depoul central

Alfred Fischer,
Viena, I., Adlergasse 12.

La firma Franz Werich, Prossnitz (Moravia)

se primesc pe lângă proviziune înaltă

representanți destoinici

la vânzarea de oleuri și esențe eterice.

[1964] 4—10

Prăvălia asociațiunii de consum

(Strada principală). în Faget. (Casele proprii).

Capital social 25.000 fl.

Se atrage deosebită luare aminte a onoratului public românesc, asupra prăvăliei noastre, bogat provăzută cu tot felul de mărfuri și anume:

Băcănie.

Făină dela cele mai renumite mori din Bănat de toți numerii; zahăr, I Rafin, cafea orz, urez, candiduri, petrol american, ape minerale, și tot felul de articlii trebuincioși pentru hrană. Prețuri ieftine, marfă totdeauna proaspătă și serviciu strict solid.

FERĂRIE.

Asortat cu tot felul de recuise economice trebuincioase pentru casă și câmp, fere de plug, sape, fireze, lanțuri, vase pentru fert, cuie de drot și de fer, coasă cu garanție de oțel, penți și drugi de fer, lampe și tot felul de lumini de stearin și de ceară și senu, trebuincioase pentru casă și biserici etc.

Manufactură.

Tot felul de pânzuri (de Siegl), zephiruri albe și colorate, bumbaceluri, danast pentru brodat, mătăsuri surah, mervilj și chiné, stofe pentru toalete și bluse, satan france, cretoane voile, stofe pentru economi și econoame. Delenuri pentru toalete și blouse (Pour Delen), perdele, tapeturi. Stafiruri pentru mirese, poploane de vară și cu vatta de Rouge, creton ca-chemir și saten. Bombac pentru țesut, urzit, stricant și brodat. Ață de cusut și croșetat.

Confecțiune.

Vestimente (haine) bărbătești gata și pentru copii, păpoci bărbătești, femeiești și de copii. Pălării de domni, dame și copii. Toalete de dame se primesc a le efectua gata, de stofă delen și saten.

GALANTERII.

Portmone, tabace și visitie, parfém, poudou brillantin de fabricat francez. Ace de pēr (Schiltkrot), ogl-nzi etc.

LIBRĂRIE.

Tot felul de hârtie rectifite de scris, cerneală, caiete de scris, tablă și cărți pentru școală etc.

Celarul (Podrum).

Vinurile cele mai bune din Ardeal, vechi și nouă, albe și roșii, rachiu de prune și drojdii, bere de Steibruch albă și neagră, d-ferite liqueruri, cognac etc.

Măcelărie.

În toată ziua carne proaspătă de vită, porc, vițel, miel și herbec, untură, unsoare, slănină groasă și subțire, cârnățarie și șoancă afumată etc.

Vânzarea se face în mic și mare.

Negutătorilor li-se dau mărfurile trebuincioase cu condițiuni foarte ușoare și prețuri de tot moderate.

[1832] 12—28

Direcțiunea.

„VICTORIA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 90.000. Depuneri fl. 900.000. Circulația anuală fl. 10.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solveste 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solveste institutul separat. După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituesc îndată la pesentarea libelului fără abdicere.

Depunri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

[896] 2)—5)

Direcțiunea institutului.

Zacherlin

Effect miracol

mijloc — ori-ce insect, pentru

Albert Kisch.
Julius Ballmann.
Johann Billes.
Wilhelm F.
Ludwig...